

банка той може да ги размѣни. Сичкитѣ, разбира са, зарадвали са много: на ли по е лесно да носи чело-вѣкъ книжкитѣ, отъ колкото метала. И на правителството много износяло: то земало за тѣзи книжки, които почти нищо не стрували, злато и сребро — нѣща твърдѣ цѣнни; макаръ то и да са е врекло въ сѣщото врѣме да ги размѣнява за злато, но на-ли на сичкитѣ, които имѣтъ книжки, изведнѣжъ не ще по-трѣба да ги размѣнѣтъ; само нѣкоя малка часть хо-ра, на които е потрѣбенъ дребосжкъ, ще са обрѣнѣтъ кѣмъ банка да ямъ размѣни кредитния билетъ. Зна-чи въ банка може да лѣжи само часть отъ сичкитѣ пари получени отъ правителството вмѣсто неговитѣ билети, а останалата часть може да пусне въ обра-щание. Ако пуца името на кредитнитѣ билети вина-ги става така, както са е захванало, то въ общес-твото неможе да има избытокъ книжени пари, за то-ва тѣ винаги ще имѣтъ сѣщата цѣна, и никой отъ паричната работа не ще изгуби. И наистина, какъ са е захванало замѣстванието на металическитѣ па-ри съ книженитѣ? Сичкитѣ, които сѣ желали да ги имѣтъ, дохождали въ банка и зимали билети вмѣсто златото и среброто си; подиръ нѣколко врѣме пакъ сѣшитѣ хора можели да дадѣтъ въ банка и да си земѣтъ назадъ златото и среброто, като вѣрнѣтъ кре-дитнитѣ билети. Ако работата да бѣше тѣй постоянно нарѣдена, въ обществото щѣха да са обрѣнѣтъ тол-кова каймета, колкото му сѣ потрѣбни. Ако земанне-то и даванието му порастѣтъ, по-много народъ ще до-де въ банка за пари; а когато то поотслабне, по-мал-ко пари книжни ще са размѣнявѣтъ за металически въ банка. Ясно е че тѣ да са развѣдѣтъ много не-могѣтъ, и за това да падне цѣната имъ, така сѣщо неможе. По-злѣ ще бѣде, ако едно правителство поч-не силно да пуца каймета, по-злѣ ще бѣде за това, защото то може въ такъвъ случай да издаде повѣче отъ колкото обществото има нужда, и за това цѣна-